

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota III. De occulta Compensatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

N O T A I I I.

De occulta Compensatione.

HOc loco * Baunium sugillas, eò quod dixerit, famulum, cui alia via non patet, modò scandalì periculum absit, justâ & occultâ compensatione uti posse. Auctor, qui vestras imposturas collegit, à te citatus *impost.* 12. Baunium ab illa calumnia vindicat: vestram fidem desiderat, cum ipsam quæstionem pro responsione afferatis, quòd jam aliàs in cudenta Theologia Morali (quæ Burdigalæ, justo Parlamenti Decreto, carnificis manu lacerata est; ut literæ Montaltii, haud absimili Aquensis Parlamenti edicto, flammis addictæ) à vobis factum fuerat. Sententiam demùm Baunii communi Doctòrum calculo donatam, Navarri, Cordubæ, Petri de Navarra, S. Antonini &c. immò & Patrum suffragio, Tertulliani, Augustini &c. instructam esse demonstrat; adhibitis scilicet iis conditionibus, quas ipse Baunius cum aliis omnibus præscribit. Ad hunc auctorem vos remitto.

Israelitarum exemplum, Ægyptiorum bona surripientium, infirmare conaris, * ac dicis, Hebræos in ea jus habuisse, propter acceptas ab Ægyptiis injurias. Sed numquid injuriam famulo Herus non infert, quem justo salario iniquè privat, de quo scilicet convenerat, vel quòd justè debet, ut supponitur? Nisi enim Herus debeat, famulus nullum jus habet. Jam aliàs ad Censuras illas tuas Parisiensem & Lovaniensem à me responsum est: recoctam crambem sæpè ac sæpiùs apponis. Ne quid à me frustra repetatur, quæ jam in simili objectione à me dicta sunt, huc etiam

* Pag. 156.

trans-

124 *In Dissertationem Theolog. de Perpetuitate Canonum.*
transferri à te desidero. Veneror, osculor clarissimarum
Academiarum iudicia, eaque maximi facio; modò sincera sint,
sine factione ac tumultu edita: nemo tamen ea esse putet,
quæ numquam errori subjaceant. Ab exemplis abstineo:
Odiosa res est: per te mihi tacere liceat, ne quid à me dicatur,
quod displiceat. Uno verbo dico: Parisiensem & Lovaniensem
veneror, sed Sanctæ & Apostolicæ Sedis iudicium ut à me,
atque ab omnibus verè Catholicis præferendum censeo,
ita eodem omninò standum esse, profiteor.

In septimam Epistolam.

NOTA UNICA.

De directione Intentionis.

Hic paulò liberaliùs nugas tuas nobis venditas: Doctorem agis sine doctrina, Theologum sine Deo, Moralem Philosophum sine bonis moribus: Jesuitas incitiæ ignorantissimus ipse accusas, nequissimus malitiæ, erroris hæreticus, fraudis & doli egregius sycophanta. Sed te remitto ad Apologistam, *impost.* 24. qui tuum illum scurram, egregiè ac pro meritis excepit. Quod hîc de tuo sub-
jicis, vel potiùs de Parochorum, aut certè, ut veriùs dicam, Regio-portuensium scriptis, satis futile ac frivolum est. Primà Moralis Theologiæ rudimenta perinde atque abstrusa mysteria, & divina Patrum oracula fundis. * vis primò intentionem generatim nihil esse aliud, quàm finem cuique in singulis propositum. O grandem & profundum Theologum! quasi verò intentio finis ipse sit, non verò actus, seu mo-

* *Pag. 173.*

tus